

Indenrigsministeriet. København, den 25. februar 1950.

4. kt. journ. nr. 1948-3029/17.

Fra sundhedsstyrelsen har indenrigsministeriet modtaget indstilling om, at den i 1946 oprettede midlertidige stilling som lægesekretær i sundhedsstyrelsen til behandling af sager angående førerbevis til motorkøretøjer fortsat opretholdes, og at den nævnte stilling må blive aflønnet med et honorar på 3 900 kr. + sædvanligt honorartillæg.

Siden finansåret 1946—47 har der på de årlige finanslove under konto § 19 II. O. 20. d. Andre udgifter i forbindelse med lovgivningen om motorkøretøjer, været bevilget et honorar på 3 000 kr. årlig + sædvanligt honorartillæg til aflønning af en lægesekretær, der efter forudgående forhandling mellem sundhedsstyrelsen, justitsministeriet, indenrigsministeriet og finansministeriet fra 1. august 1946 at regne blev antaget af sundhedsstyrelsen som midlertidig medhjælp ved behandlingen af sager angående meddelelse af førerbeviser til motorkøretøjer til personer, der ikke opfylder de sædvanlige legemlige betingelser for opnåelse af sådant bevis.

Antagelsen af den nævnte lægesekretær skyldtes, at antallet af disse sager var steget så stærkt, at det ikke længere var muligt for styrelsens øvrige lægeuddannede personale at ekspedere dem indenfor en nogenlunde rimelig tid. Til og med 1938 havde der været under 2 000 om året. I krigsårene var tallet væsentligt lavere, men efter krigens afslutning steg antallet overordentlig stærkt og har i årene 1946—48 udgjort henholdsvis 3 667, 3 077 og 4 400.

Den betydelige forøgelse af sagerens antal, der — når hensyn tages til motorkørlens fremtidige udvikling — må forventes at blive af varig karakter, samt den omstændighed, at sundhedsstyrelsen nu i langt højere grad end tidligere lader de personer, der søger førerbevis uanset legemlige mangler, aflægge en orienterende prøve for lederen af de motorsagkyndiges kontor i København og en repræsentant for sundhedsstyrelsen, forinden styrelsen afgiver sin erklæring, har medført en væsentlig arbejdsforøgelse for den pågældende lægesekretær. Endvidere må han til stadighed udføre et meget betydeligt og tidsrøvende arbejde ved tilrettelæggelsen af de særlige tekniske sikkerhedsforanstaltninger, som de motorkøretøjer, der skal føres af personer med ortopædiske lidelser, skal være forsynet med.

Dette arbejde forudsætter ligesom de orienterende prøver, at den pågældende læge har et ganske særligt kendskab til ortopædiske problemer, og sundhedsstyrelsen, der af hensyn til den almindelige trafikale sikkerhed lægger megen vægt på, at disse sager behandles så omhyggeligt og grundigt som overhovedet muligt, har siden stillingens oprettelse ladet arbejdet varetage af speciallæge i ortopædi Kai Ortman, der er født den 27. maj 1898 og i kraft af sin store erfaring på det ortopædiske område må anses for særdeles velkvalificeret til dette arbejde.

Under henvisning til foranstående skal jeg med bemærkning, at indenrigsministeriet kan tiltræde sundhedsstyrelsens indstilling, udbede mig en udtalelse om, hvorvidt det ærede finansudvalg kan give sin tilslutning til, at den pågældende lægesekretærstilling i sundhedsstyrelsen fortsat opretholdes, og at honoraret fra 1. oktober 1949 forhøjes til 3 900 kr. + sædvanligt honorartillæg, idet jeg i bekræftende fald skal anmode det ærede udvalg om ved 2. behandling i folketinget af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1949—50 på mine vegne at ville stille følgende ændringsforslag:

Til § 14 A III. A. a. 2.

Beløbet forhøjes med..... 5 175 kr.

Det tilføjes, at finansministeriet intet har fundet at erindre imod foranstående.

J. SMØRUM.

Fl. Martensen-Larsen,
fg.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.